

ברית מילה

ברית מילה

סיפר רבינו החפץ חיים: מעשה שהיה בגאון רבי שלמה קלוגר זצ"ל, שנתכבד פעם בסנדקאות. הגיע הגאון בזמן המיועד, אבל הוכרח להמתין זמן רב, והברית טרם החלה. לתימהונו נודע לו פשר הדבר: באותו בית נמצא אבי הרך הנולד במצב של גסיסה, וכפשע בינו לבין המוות. ומה עשו הקרובים? החליטו לחכות ליציאת נשמתו, כדי שיוכלו לקרא את התינוק הנולד בשם אביו...

כששמע הרב את הדבר השתומם, וציווה על המוהל למול את הילד תיכף ומיד, וכה אמר: "להטריח את המלאך הממונה על הרפואה שיבוא במיוחד לרפא את החולה - אין בכוחי. אך כאשר נתעסק במצות המילה - הרי יבוא מלאך הברית לעמוד לימין המוהל והסנדק על מנת לרפא את הרך הנימול. או אז אבקשהו שיכנס גם לחדרו של החולה לרפאו"!!!

וסיים החפץ חיים: וכך היה. לאחר שלשה ימים קם החולה ממיטתו והלך ברגליו לבית-הכנסת!

מעניין לציין את דבריו של הגאון רבי אליהו גוטמאכר זצ"ל (בהגותו למסכת שבת דף ק"ל), שכתב בשם ספר "עוללות אפרים": כל חולה המתפלל בתפילה עבור הנימול יכוין "חנני ה' כי אומלל אני" - שאני נימול. וגם יכוין כל אדם על צרותיו בעת בכי הנימול מייסורי המילה, משום שקול זה עולה בלי מונע מכל קליפה, ובכך יזכה שתיכלל גם תפילתו.

ועל זה נאמר "כי שמע ה' קול בכיי" - כלומר, בכי הילד הנימול - "שמע ה' תפילתי, ה' תפילתי יקח". והיא עצה נפלאה!

מקור: והערב נא - חלק א'